Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 16 (852) * joi 19 aprilie 1962 * 8 pagini 30 bani

ÎNVĂȚATURA — O ÎNDATORIRE PATRIOTICĂ

Ștefan Tripșa
oțelar
Erou al Muncii Socialiste

Apreciem un om după felul cum muncește, după comportarea sa. La noi, fruntașii sînt respectați, exemplul lor este urmat. Comuniștii, utemiștii și ceilalți muncitori — cu toții vrem ca, prin munca noastră, care este o părticică din munca generală, să contribuim cu toate forțele la desăvîrșirea construirii socialismului. Vom face aceasta mai bine, mai repede dacă vom folosi, fiecare în munca noastră, metodele cele mai avansate, dacă vom aplica în practică cuceririle obținute de știința noastră înaintată, dacă vom căuta noi metode. Dar acest lucru nu se poate face decît învățînd, învățînd mereu .

Munca e o chestiune de onoare, de aceea nu trebuie făcută oricum. Calitatea superioară a produselor muncii — iată care e preocuparea principală a muncitorilor. Dar pentru aceasta trebuie să înveți. Învățătura nu ține de vîrstă. La noi, la Combinatul Siderurgic din Hunedoara, învață și muncitorul cu părul alb, și cel în floarea vîrstei; continuă să învețe și cel care abia a terminat școala profesională. Vă dau și exemple: tovarășul Stanciu Aurel e astăzi maistru oțelar, muncitor înaintat, care se bucură de stima și respectul tuturor. Pentru meritele sale în muncă, a fost distins cu „Ordinul Muncii" clasa I-a. Cu toate că își cunoaște bine meseria, el citește multe cărți tehnice, reviste de specialitate. „Ca să lucrezi bine trebuie să înveți" obișnuiește el să spună — și tocmai aceasta face. Rusac Ion e tînăr utemist. Și el continuă să învețe, în clasa a XI-a la școala medie serală. Citește cărți, reviste, reviste de specialitate. Nu vrea să rămînă în urmă cu nici o problemă. V-am dat doar două exemple din combinat. Aș putea însă să vă dau mai multe. Cunosc pe Eroii Muncii Socialiste Alexandru Codescu, Maria Zidaru, cunosc mineri, strungari, colectiviști și știu că fiecare, pentru a munci cît mai bine, pentru a aduce o contribuție mai mare la construirea vieții noi, învață. Cunosc și pionieri. Am fost la Școala medie din Sebeș, la Școala medie nr. 2 din Craiova, la Școala medie nr. 2 din Deva, la cele din Hunedoara. În aceste școli, ca și în întreaga țară, sînt mulți pionieri care învață bine. Învață pentru a deveni mîine cetățeni de nădejde, buni constructori ai socialismului și comunismului. Știu însă că mai sînt unii școlari care nu se străduiesc suficient. Ei greșesc. Îi sfătuiesc să urmeze exemplul muncitorilor înaintați, comuniștii, și al fraților lor mai mari, utemiști. Munca este o chestiune de onoare. Pentru voi, copii, munca este învățătura. Ea constituie pentru tine, pionier destoinic, o mare îndatorire — o îndatorire patriotică. Cine învață azi bine, va munci mîine la fel — pentru că el știe că cine-și iubește patria, trebuie să muncească bine în orice loc de muncă s-ar afla.

În incinta Uzinelor „Grivița Roșie", din București, pionierii Școlii de 8 ani nr. 175 au venit să îngrijească monumentele eroilor clasei muncitoare.
FOTO: GR. PREPELIȚĂ

Cinstind MEMORIA EROILOR

„...Luptai să-nvingă visul
De pace și dreptate.
Te-au pus în lanțuri, Donca,
De puiul tău departe..."

...Versurile poeziei „Donca" de Maria Banuș se depănau în tăcere. Pionierii și școlarii prezenți la adunarea dedicată eroilor utecişti ascultau cu atenție. După poezii și cîntece, au urmat discuții despre eroii utecişti Olga Bancic, Filimon Sîrbu, Bernat Andrei și alții. Bine pregătiți, fiecare pionier a povestit cîte ceva despre eroii utecişti, care au luptat cu înflăcărare sub conducerea partidului nostru, pentru construirea unei vieți noi, fericite.

În urma acestei adunări, pionierii au pornit și mai hotărît la îndeplinirea datoriei noastre patriotice de a învăța mai bine, mulțumind în felul acesta partidului pentru grija ce ne-o poartă, cinstind memoria celor care s-au jertfit pentru copilăria noastră fericită.

SUCIU GABRIELA
Școala de 8 ani nr. 2, Tîrnăveni

ȘTIRI

Pionierii și școlarii de la Școala de 8 ani din comuna Herneacova, raionul Timișoara, îndrăgesc mult excursiile, drumețiile prin țară și regiune. De curînd, unitatea de pionieri a pornit în excursie prin Timișoara. În drumul lor prin frumosul oraș, pionierii au vizitat marele șantier de construcții de locuințe, noul stadion care se construiește în aceste zile, frumosul parc al pionierilor, Muzeul regional. S-au întors în comună purtînd în minte imaginea orașului care se înalță și se înfrumusețează zi de zi.

La Școala de 8 ani din comuna Cochirleni, raionul Medgidia, pionierii se pregătesc intens în cinstea celei de a 40-a aniversări a U.T.C.-ului. Notele bune din catalog, cele 2.500 kg fier vechi adunate de harnicii pionieri Vasile Gheorghe, Căruțașu Stela, Alexandru Dorel, Călin Florentina și alții o dovedesc din plin.

Detașamentul claselor a VII-a de la Școala medie „Mihail Eminescu" din orașul Cluj, au organizat o adunare intitulată „Părinte drag, partid iubit". Cu acest prilej, pionierii au avut în mijlocul lor pe tovarășul Popa Ion de la Comitetul Orășenesc U.T.M. Oaspetele le-a vorbit despre lupta dusă de U.T.C. sub conducerea partidului, pentru zilele noastre fericite de azi.

Din viața pionierească

Activități pionierești de duminică

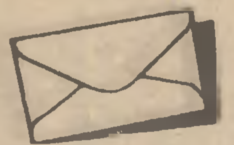
Una din preocupările importante ale activului pionieresc este organizarea petrecerii folositoare a timpului liber de către pionieri și școlari — și, în acest sens, a activităților pionierești de duminică. În unitatea de pionieri a Școlii de 8 ani din comuna Cristești — Mureș, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, recenziile sînt îndrăgite. Nu de mult, doi pionieri: David Gheorghe, din clasa a IV-a și Szekely Reghina, din clasa a VI-a, au vorbit în fața întregii unități despre cărțile: *„Timur și prietenii lui"* de *A. Gaidar* și *„Fii bun pînă la moarte"* de *Moricz Zsigmond*. Foarte mult le place copiilor de aici teatrul. Ei pun în scenă piese pentru pionieri sau dramatizări ale unor povestiri, fragmente din cărți. Activul pionieresc a organizat o echipă de teatru care prezintă programe atît de frumoase încît sala căminului cultural este totdeauna plină cînd joacă pionierii.

În legătură cu dorința copiilor de a cunoaște cît mai bine realizările regimului nostru democrat-popular este lăudabilă inițiativa activului pionieresc de la Școala medie din comuna Sîngiorgiu de Pădure, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, care organizează foarte des vizite interesante. Așa, de pildă, s-au dus la G.A.S. Miercurea-Niraj unde s-au interesat mai ales de crescătoria de păsări (care le-a plăcut nespus de mult) și de laboratoarele de cercetări ale gospodăriei de stat. Tot aici, la Sîngiorgiu de Pădure, pionierii au ținut într-o duminică dimineață o frumoasă șezătoare dedicată aniversării U.T.C.-ului.

Toată lumea știe că pionierii se pasionează după mașini, după tehnică. Activul pionieresc de la Școala de 8 ani din comuna Papiu Ilarian, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară a observat că băieții se tot uită la brigada de tractoriști care lucrează pe ogoarele gospodăriei colective, că-i interesează munca pe tractor. A organizat atunci o întîlnire cu tractoristul Ivan Aurel, care le-a povestit pionierilor lucruri deosebit de interesante despre însemnătatea meseriei de mecanic agricol pentru agricultura noastră socialistă. Urmarea este că, acum, tot mai mulți pionieri din clasa a VII-a s-au hotărît să devină mecanici agricoli.

Vă recomandăm ca, în afară de vizite și drumeții, excursii și întîlniri cu muncitori, cu activiști de partid și de stat, un mare accent să puneți în organizarea timpului liber, pe *învățarea de cîntece și poezii dedicate partidului și patriei, jocuri pionierești, adunări dedicate victoriilor omului sovietic în cucerirea Cosmosului și, în general, diferite discuții și experiențe distractive pe teme științifice.*

E. SKIBINSKI

O mare mulțumire

Pentru fiecare dintre noi, pregătirea școlarilor care urmează să devină pionieri este o preocupare de seamă. De elevele Tugiaru Elena și Zelca Virginia, detașamentul nostru s-a ocupat cu multă tragere de inimă. Noi le-am povestit ce reprezintă cravata roșie, le-am explicat conținutul angajamentului solemn și al chemării pionierești. De asemenea, zi de zi, am fost atenți la felul în care învață, la felul în care participă la acțiunile patriotice. Cînd cele două eleve au primit cravata roșie, fiecare dintre noi a simțit o mare mulțumire.

CALIPETRA ELENA
cl. a VI-a
Școala medie Cogealac,
regiunea Dobrogea

Colectiv de conducere fruntaș

Modestia, spiritul de inițiativă, disciplina, — iată doar cîteva calități ale colectivului de conducere al detașamentului nr. 3 de la Școala de 8 ani nr. 171 „Petre Ispirescu" din Capitală.

Luptînd împotriva notelor slabe, întreg detașamentul se află în fruntea unității. Frumoasele excursii și vizite la Uzinele „Grivița Roșie", la Muzeul de Istorie a Partidului, au îmbogățit mult cunoștințele pionierilor.

Vă prezentăm pe cei cinci membrii ai colectivului de conducere: Șerbănescu Monica, Dobre Liliana, Tudor Nicolae, Nicolae Elena și Alexandrescu Virginia.

Din proprie experiență

— Despre ajutorul pe care l-a adus brigada de agitație în activitatea pionierească vă putem spune din proprie experiență, ne-a declarat Matcobaj Mihaela, președinta unității de pionieri din comuna Andrieșeni, raionul Iași.

Și despre această experiență am discutat cu ea, cu toți membrii brigăzii.

Brigada de agitație și-a făcut începutul în prima lună de școală. De atunci programul s-a schimbat de cîteva ori. Și de fiecare dată colectivul de conducere al unității l-a ajutat la întocmirea programului, la alegerea interpreților. Dar nu numai atît. Activitatea brigăzii a fost analizată și într-o adunare a colectivului de conducere al unității și tot acest ajutor s-a transformat în... țepi bine ascuțiți.

— Pe scenă sînt... „Gheorghiță foto-reporterul" ne-a spus Berbece Adrian. În întocmirea programului brigăzii de mare ajutor ne-au fost președinții de grupă și de detașament. Colaborarea cu ei este foarte necesară pentru că ei cunosc bine activitatea, lipsurile, pot să ne dea exemplele cele mai bune. Tot ei ne-au vorbit și despre eficacitatea celor criticate.

— Da, eu fac parte din activ, a intervenit Negru Georgeta. Colegul meu de clasă, Roibu Ilie, era cam bătăuș. Am discutat cu el o dată, de două ori, dar degeaba. Atunci l-a înțepat brigada. Și la prezentarea programului erau de față și părinții lui, și alți colectiviști. Ce a urmat e ușor de ghicit. Astăzi Ilie se străduie să fie unul din cei mai disciplinați pionieri.

În urma criticii făcute de brigadă s-au îndreptat și cei leneși, și cei care întîrziau.

Dar parcă rostul brigăzii e numai să critice? Dimpotrivă. Brigada de agitație, la începutul anului școlar, a prezentat un program foarte bun, arătînd rezultatele obținute de o grupă de întrajutorare. După ce brigada a prezentat aceste programe mai mulți pionieri au cerut sfatul celor evidențiați de brigadă. Și Doboș Antonica, Iacob Dumitru, Teșoi Alexandrina au avut ce sfaturi să le dea, pentru că ei sînt fruntași. Totodată brigada a popularizat și unele rezultate bune obținute pe lotul școlar, pe terenul de sport, la înfrumusețarea școlii. Și o dată cu aceasta și participarea pionierilor la activitățile respective a crescut.

Din proprie experiență membrii brigăzii de agitație știu că trebuie dată atenția cuvenită întocmirii programului, interpretării lui, că din cînd în cînd el trebuie schimbat.

GETA COSTIN

„Mai mult fier vechi oțelăriilor!" Acestei chemări, pionierii din patria noastră îi răspund prin fapte; tot mai mari cresc grămezile de fier vechi adunat de pionieri. În fotografie: Un grup de pionieri ducînd metalele colectate la școală.

Foto: G. P.

Să discutăm despre colegialitate

Tovarășii LUI PANAIT

Încă de la intrarea în școală am fost înștiințat:

— Detașamentul claselor a V-a este un detașament fruntaș. Mai ales clasa a V-a A!..

Ce m-am gîndit: ar fi bine să mă consult și cu un vechi prieten al meu — Catalogul. Și l-am consultat.

— Vezi dumneata — mi-a spus Catalogul — în clasa a V-a A sînt pionieri foarte buni la învățătură. Pe trimestrul II, mediile de 8, 9 și 10 au fost foarte multe. Tot pe trimestrul II...

Am început să rîd. L-am întrerupt pe simpaticul meu interlocutor:

— Nu te supăra, iubite Catalog, dar tot îmi spui de trimestrul II și trimestrul II. Ori, după toate aparențele, sîntem deja în trimestrul III, nu?

— Scuză-mă, s-a apărat Catalogul — dar nu puteam să-ți vorbesc de trimestrul III mai înainte de a-ți vorbi de... frate-său. Pentru că, dacă în lunile trecute, au mai existat și medii slabe (de 4 foarte puține dar de 5 și 6 mai multicele), acum, iată, și cei care nu prea se străduiau, au primit, la început de trimestru, note de 8,9... Unii chiar de 10!

— Mi-ai putea da un exemplu?

— Discută dumneata cu cei dintr-a a V-a A!

Invitația categorică m-a făcut să merg și să discut cu cei dintr-a V-a A.

În clasa V-a A, sînt 17 purtători ai steluțelor roșii! Și mulți alții mai au de îndeplinit o condiție sau două!!! Aceasta dovedește că în clasă, foarte mulți pionieri învață bine, au note numai peste 7! Copiii se ajută între ei, nu-și trec cu vederea „micile" abateri...

Am început prin a mă interesa cum l-au ajutat pe Panait Petre Gabriel — pentru că Panait e unul din cei care pe trimestrele anterioare „nu prea s-a străduit"!

Gorgorin, președintele grupei în care activează Panait, mi-a spus:

— Cu Panait a fost simplu. El învăța, dar așa, de 5 și 6... Ori pe noi nu ne mulțumea. El e un băiat isteț, sportiv și, mai ales, fotbalist... bun! Pasiunea aceasta îi „mînca" tot timpul de învățătură iar la lecții Panait spunea numai ce-i mai rămăsese de la predări. L-am criticat în grupă, în detașament... Îi mai zicea și sora lui — care-i este și colegă de clasă — dar fără rezultate. Atunci, am cerut ca Panait al nostru...

Îl privesc pe Panait și-l văd tresărind în bancă. Aflu mai apoi că este chiar un băiat bun, în felul lui, dar s-a cam lăsat amăgit de unii „prieteni" și pierduse șirul lecțiilor. Panait tresare pentru că ghicește ce urmează. Tovarășii lui din detașament îl iubesc și el știe că tocmai de aceea nu se sfiiesc să-l critice, să-l pedepsească cînd nu mai e loc de critică.

— ...Atunci am cerut ca Panait al nostru să nu mai fie primit la cercul de fotbal de la Palatul pionierilor!

Lucrul acesta l-a durut foarte mult pe Panait. Înțeleg asta și după faptul că acum, în bancă, plînge: lacrimele acestea însă sînt de ciudă — ciudă pe el, Panait, că n-a înțeles vorbele colegilor la timp, ciudă pe „prietenii" din blocul în care locuiește care l-au „ajutat" să nu... învețe.

Am discutat și cu dezghețatul Panait — am discutat cu plăcere; Panait știe acum de ce trebuie să învețe, știe că și pentru el, ca pentru toți ceilalți colegi, învățătura e o îndatorire patriotică. Că a înțeles aceasta, mi-au dovedit-o și notele din primele zile ale trimestrului acesta: note de 8! Panait poate să învețe și de 9, și de 10, nu mă îndoiesc, și el va dovedi curînd aceasta.

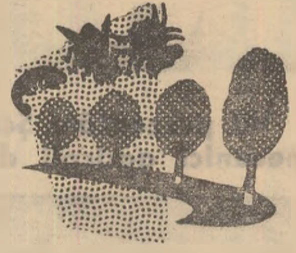
Aceste două grupe ale detașamentului claselor a V-a de la Școala de 8 ani nr. 92 din București sînt două grupe de adevărați colegi și tovarăși. Dacă nu mă credeți, întrebați-l și pe Panait.

EMIL EMANOIL

Micii fotografi amatori de la Casa pionierilor din Cluj sînt bucuroși: primăvara le-a adus o grămadă de... subiecte.

O dată cu venirea zilelor calde pomii și plantele din grădină își desfac în soare mugurii. Dar în scoarța copacilor se află nenumărați dușmani ai pomilor — omizile. Curățatul și văruitul scoarței, stropirea cu substanțe puternice, iată numai cîteva domenii în care pionierii ajută cu tragere de inimă la aceste acțiuni.

Viitorii maiștri ai metalului

Să produci obiecte utile, să știi că motorul automobilului sau malaxorul care frămîntă aluatul la fabrica de pîine funcționează datorită, între altele, și unei rotițe dințate lucrate de tine, e o bucurie care — pe drept cuvînt — te face să te simți legat prin mii de fire de toți muncitorii, te face să te simți folositor oamenilor, patriei socialiste. Pentru voi, pionierii și școlarii din clasele a VII-a, care, în curînd, absolvind, vă veți înscrie la una din școlile profesionale unde veți învăța să deveniți astfel de oameni folositori, am vizitat deunăzi Școala profesională de ucenici a Uzinelor de utilaj chimic din București, în dorința de a vă povesti ce condiții excelente a pus la dispoziția voastră statul nostru socialist ca să vă însușiți temeinic meseria aleasă.

Pe adresa clasei a 7-a

Să facem cunoștință...

E o școală mare: în cele 29 de clase învață 838 de elevi (în anul școlar 1959—1960 erau numai 15 clase cu 465 de elevi). Sub îndrumarea a 11 maiștri instructori și a 27 de profesori, ei se pregătesc să devină cazangii, lăcătuși de construcții metalice, turnători, sudori, matrițeri-sculeri, strungari, frezori, lăcătuși mecanici. În programa școlară intră, pe de o parte, materii de cultură generală (matematica, romîna etc.) și, pe de altă parte, materiile de specialitate: tehnologia meseriei, tehnologia materialelor ș. a. În timpul liber, elevii frecventează clubul uzinei, joacă baschet, volei, fotbal. În 1958, au fost campioni republicani la rugbi-tineret. De asemenea, au o puternică orchestră, o formație de muzicuțe, echipă de dansuri, cor, brigadă artistică.

Trei scurte declarații

Maistrul instructor Dumitru Rizescu: *„Munca îl transformă pe om, îl face mai bun, mai harnic, mai puternic. Încă din anul întîi, elevii — pînă mai ieri pionieri — își cuceresc respectul prin dorința de a-și însuși temeinic meseria aleasă, prin atenția cu care cercetează fiecare mașină unealtă. Iată, de pildă, clasa E, din anul I — matrițeri sculeri. E fruntașă pe școală. În această clasă nu există nici un corigent! Pescaru Ion, Mănditâ Traian, Nicolae Ion sînt printre cei mai buni din clasă. Oprea Gheorghe — al cărui tată lucrează în uzina noastră — a cîștigat premiul I pe anul său la concursul de meserii. Cu toții vor deveni, sînt sigur, muncitori de nădejde!"*.

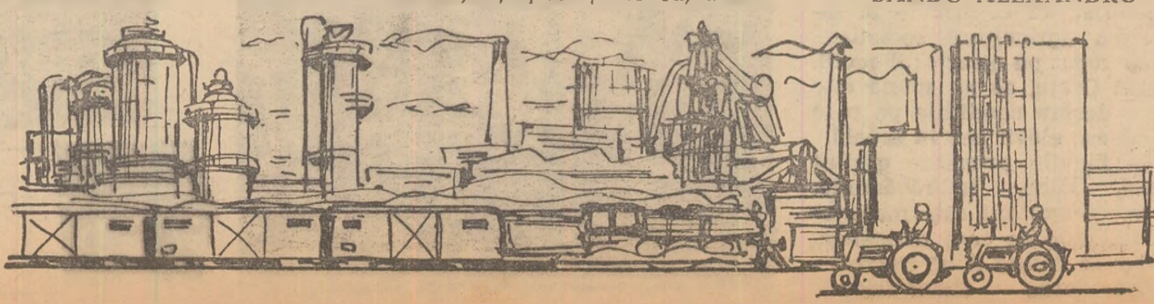
Lăcătușul Mircea Dumitrache, utemist: *„Am terminat anul trecut școala profesională. Lucrez la construcții metalice; echipa din care fac parte e fruntașă și pot spune că, dacă fac față cu bine sarcinilor de producție, exigenței tovarășilor, aceasta se datorește școlii noastre profesionale. Deși, cum v-am spus, am absolvit doar de un an școala, cîștig în jurul a 1.100 lei pe lună. În timpul liber mă pregătesc să-mi dau admiterea la școala medie serală și... joc fotbal. Sînt fundaș în echipa uzinei, activăm în campionatul orășenesc"*.

Mihalache Constantin, utemist, elev în anul III: *„Împreună cu colegii mei, consider drept o mare cinste aceea de a face parte din cei 260.000 de muncitori calificați care, potrivit sarcinilor date de Congresul al III-lea al partidului, vor intra în producție pînă în 1965. Adesea, muncitorii în vîrstă ne-au povestit despre mizeria în care erau siliți să trăiască ucenicii pe vremea patronilor. Pentru noi, însă, tinerii de azi, toate condițiile sînt asigurate. Iată, în curînd voi păși în uzină ca muncitor calificat, specialist. Părinții mei n-au plătit nimic pentru școala pe care am învățat-o timp de 3 ani, pentru uniformă, pentru hrană, pentru cărți"*.

Pentru tinerii patriei noastre, orice vis este realizabil

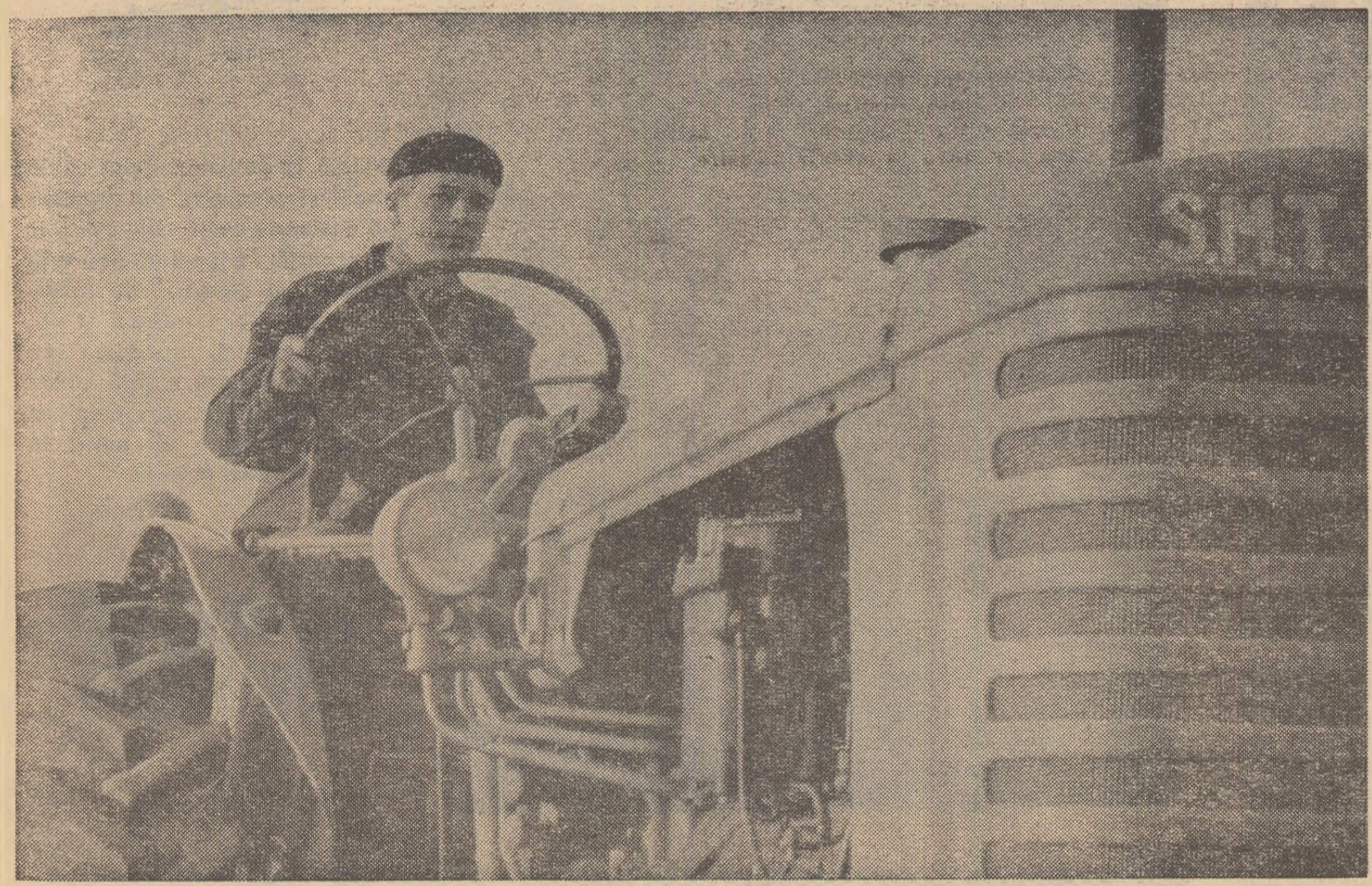
Mulți dintre fruntașii în producție din uzină sînt foști elevi ai școlii profesionale. Unii își continuă studiile la școala medie serală ca, de pildă, Diacov Valeriu, din clasa a XI-a. Alții, ca Udroiu Neagu sau Covrig Nicolae au fost trimiși la Politehnică. Sînt, de asemenea, ingineri în uzină care pe băncile acestei școli profesionale au învățat abc-ul meseriei. Nimic nu este nerealizabil pentru tinerii patriei noastre. Li se cere numai atît: să iubească munca și învățătura.

SANDU ALEXANDRU

CÎNTEC DE PRIMĂVARĂ

Vă prezentăm Şcoala de mecanici agricoli din Urziceni

Ferestrele dormitoarelor stau larg deschise. Aerul cu iz crud de floare de cais şi verdeaţă învăluie uşor paturile cu cearceafuri albe ca zăpada. Dormitoarele au rămas goale. Gălăgia veselă a elevilor s-a strecurat pe nesimţite de-a lungul coridoarelor, stingîndu-se în cele din urmă între pereţii claselor.

— ...Şi părinţii lui Darie, satul întreg, robeau pe moşia boierului din noapte în noapte. Copiii satului rătăceau prin colbul drumurilor, flămînzi, cu picioarele goale. Darie...

Elevii ascultă în tăcere glasul profesorului. Gherghiceanu Gheorghe, un băiat mărunţel, inimos, îşi strînse colegul de braţ. „De-ar trăi Darie, acum"...

Barbu Nicolae se uită în ochii lui Gheorghiţă. Îi înţelege parcă gîndurile. Şopteşte: „Darie, acum... Acum ar fi cu noi, în clasă, ar învăţa carte. S-ar întoarce şi el în satul lui, tractorist !"

★

Cu un an în urmă, Gherghiceanu purta încă cravată roşie la gît — era elev în clasa a VII-a. Nu se hotărîse unde va merge mai departe, la ce şcoală. Dar iată că în vacanţa de vară a venit acasă fratele său, Vasile. Cît de mult i-a vorbit de şcoala profesională din Urziceni ! S-a dus într-o dimineaţă cu un cîrd de copii în marginea satului, unde arau tractoarele S.M.T.-ului. S-a urcat şi Vasile pe un tractor. Şi cind l-a văzut cît de frumos il conduce, s-a hotărît: „Tractorist mă fac !" Şi nu numai el s-a hotărît.

Acum, din Răduleşti, din satul lui se află la *Şcoala de mecanici agricoli din Urziceni* unsprezece tineri, toţi foşti pionieri, utemişti de nădejde. Şi printre ei se află, bineînţeles, şi prietenul său din copilărie, Barbu Nicolae.

★

Mulţi dintre elevii din ultima clasă a şcolii elementare vor să îmbrăţişeze meseria de tractorist, să contribuie la înflorirea agriculturii socialiste. L-am rugat pe directorul şcolii, Silviu Creţu, să ne spună cîte ceva despre condiţiile pe care le găsesc elevii aci, în şcoală.

— Elevii primesc gratuit masă, cărţi, îmbrăcăminte. Foarte important este materialul didactic de care dispunem. Avem în dotare două tractoare noi, moderne — elevii fac cunoştinţă cu tehnica modernă încă din şcoală. Pe ele fac elevii practică. Şi băieţii noştri se străduiesc să-şi însuşească temeinic cunoştinţele predate în clasă, tainele tractorului. Fac cinste titlului de utemist. Aşa, bunăoară, Mărăcineanu George, Gherghiceanu Vasile şi fratele lui, Gheorghe, Stavarache Eugen, Zoană Gheorghe, Manea Gheorghe.

Am vizitat atelierele înzestrate cu felurite aparate şi unelte, sălile de clasă ale şcolii noi în care învaţă tinerii, biblioteca cu peste 5.000 de volume.

— Dar tractoarele, unde se află ?

— Pe cîmp. Cei din ultimul an lucrează cot la cot cu tractoriştii, sub îndrumarea lor. Doar peste două luni vor primi diploma !

★

După o oră de mers, maşina în care ne aflăm se opreşte lîngă ogoarele gospodăriei colective din satul Slătioarele. Coborîm.

Din zare, pe firul brazdelor se zăresc siluietele tractoarelor roşii ca focul. Vin duduind.

Pe tractorul care se apropie acum de noi — un tînăr mîndru, cu faţa rumenită de soare şi vînt. Zîmbeşte.

Aflu că se numeşte Radu Vasile, că-i elev fruntaş în ultimul an.

— De unde eşti de loc ? îl întreb.

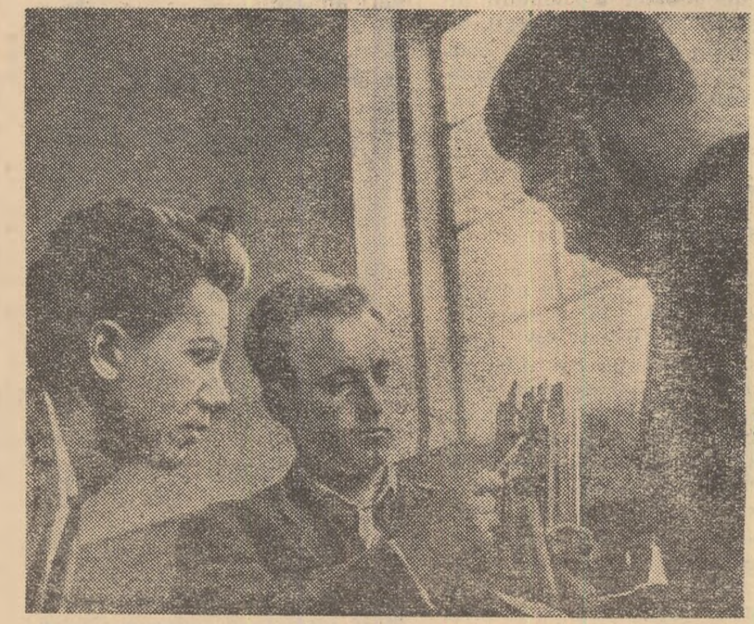
— De aici, din Slătioarele. Şi cu mîna îmi arată satul din preajmă, peste care, în păienjenişul antenelor de radio, scapără razele soarelui primăvăratic.

Radu Vasile apasă puternic pe-o manetă, porneşte tractorul. Cîntecul tractoarelor se împrăştie departe, avîntat, peste întinderea pămîntului reavăn, împletindu-se cu cîntecul altor tractoare, de pe alte ogoare înfrăţite pentru totdeauna cu belşugul. Este un cîntec nou, socialist, de primăvară.

Fotoreportaj de **AL. DINU IFRIM şi GR. PREPELIŢĂ**

O lecţie practică de sudură. Ioan Constantin, maistru lăcătuş şi secretarul organizaţiei de partid, le împărtăşeşte cu dragoste elevilor din experienţa sa.

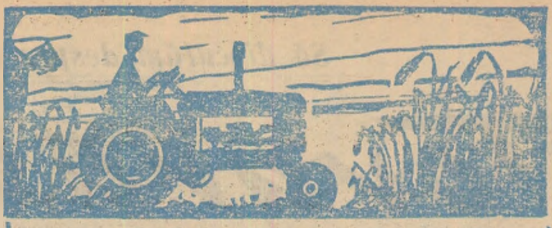
Uite, astfel funcţionează motorul tractorului!

Clipe plăcute în tovărăşia cărţilor...

Activitatea patriotică e în atenţia tuturor utemiştilor. Iată-i îngrijind grădina din faţa noii şcoli în care învaţă.

Colectiviştilor...

Citesc pe-a ţării socialistă carte
Poemul scris de consătenii mei...
S-au înfrăţit pămînturile toate
Gătindu-şi rodul plin mai cu temei.

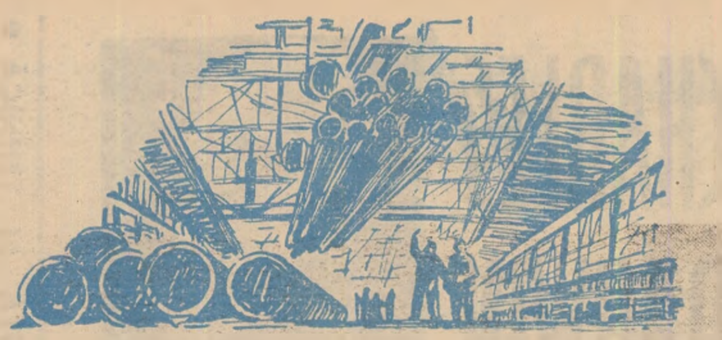
Ascult un fluier doina cum o zice,
privesc la ceru-nseninat şi pur —
mă pierd cu-nchipuirea printre spice
şi visu-mi zboară, tînăr, în azur.

Colectivişti iubiţi ! Din munca voastră
pămîntul saltă mai bogat spre cer.
Asemenea muşcatei din fereastră,
înalţ cravata mea de pionier.

Vreau s-o vedeţi, e-o părticică vie
Din flamura Partidului ne-nfrînt,
Din călăuza către bucurie,
Din fericirea noastră pe pămînt.

GH. SCRIPCĂ

In cinstea zilei de 1 Mai

Oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării întîmpină apropiata sărbătoare cu succese deosebite în muncă. Așa, bunăoară, muncitorii de la Uzina „Laminorul“ din Brăila, acordînd o mare atenție extinderii metodelor înaintate de muncă, au economisit în ultimele 4 săptămîni, peste 20 tone de metal.

La Uzinele de autocamioane „Steagul Roșu“ din Brașov, în întîmpinarea marii sărbători, montatorii au reușit să dea, de la începutul lunii martie și pînă acum 40 de motoare peste plan. Cele mai bune rezultate în muncă le-au obținut comuniștii Irimie Nicolae, Nicolae Ciobanu, precum și muncitorii Ștefan Popa și Nicolae Tolbaru.

Muncitorii forestieri din regiunea Suceava își desfășoară întrecerea în cinstea zilei de 1 Mai, luptînd pentru obținerea unui volum sporit de produse de calitate superioară, înlăturarea pierderilor în exploatările de pădure și reducerea consumului specific în unitățile de industrializare. Pe trimestrul I al anului, forestierii suceveni și-au îndeplinit planul în procent de 101,2 la sută. Pe primul loc în întrecerea socialistă se află muncitorii din cadrul Întreprinderii forestiere Vatra Dornei.

La Uzina de acid sulfuric și superfosfat de la Năvodari se desfășoară o vie întrecere pentru obținerea unei producții sporite și de bună calitate. De la începutul anului, colectivul uzinei a produs, peste plan, aproape 1.700 tone superfosfat și a obținut economii suplimentare la prețul de cost de mai bine de 400.000 lei.

VREDNICI GOSPODARI

Primăvara anului acesta e o primăvară deosebită, sărbătorească. Pe întinsul patriei noastre ogoarele s-au înfrățit, s-a înfăptuit colectivizarea agriculturii în întreaga țară.

Pentru a întîmpina cum se cuvine sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale, convocată la 27 aprilie a.c., colectiviștii muncesc cu hărnicie, dornici să întîmpine acest eveniment cu roade bogate în muncă. Zi de zi, în adunări însuflețite, colectiviștii din diferite gospodării colective își exprimă satisfacția pentru cinstea ce li se acordă ca din rîndurile lor să fie invitați cei mai buni tovarăși — vrednici gospodari — să participe la sesiunea Marii Adunări Naționale.

Colectiviști ca Sabin Bec, președintele G.A.C. din Biled, regiunea Banat, G. Dănilă, președintele G.A.C. din Viile Dejului, raionul Dej, Chiriță Horovei, președintele G.A.C. din Șivița, raionul Galați, Ion Bratu, președintele G.A.C. „Progresul“ din comuna Făcăieni, raionul Fetești, vor face parte, alături de alți oameni ai muncii — muncitori, tehnicieni, ingineri — dintre invitații la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale. Ei vor raporta cu mîndrie realizările din gospodăriile agricole colective pe care le conduc, angajamentele entuziaste pe care și le-au luat colectiviștii pentru continua înflorire a agriculturii noastre socialiste.

92 ani de la nașterea lui V. I. Lenin

Sub semnul lui Lenin

Vă amintiți, oameni, în Octombrie de flăcări,
un marinar cu chipul de explozii înnegrit,
cu banda de cartușe prinsă-n banduliera,
coborînd de pe marmura Palatului de Iarnă,
a raportat simplu: „Palatul a fost cucerit“ !

...A început pămîntul de-atunci o altă eră !

Sîntem cu toții martori în aprilie de aur,
calm, un pilot pe frunte simțind stelara rouă,
purtînd în ochi întinsul tulburător de astre,
coboară zvelt din navă în inimile noastre,
și raportează simplu: „Cosmosul a fost cucerit !“

...A început și cerul de azi o eră nouă !

Ce i-a unit în slavă, unul durînd o punte
spre zborul lui Gagarin ce-a dus ca un bolid
lumina lui Octombrie și-n beznele din cer ?
Știm: dragostea lui Ilici, leniniana frunte
cu gîndu-i fără margini, filon aurifer,
iar lîngă piept, voința-i: carnetul de partid !

NICOLAE TĂUTU

Pentru 22 aprilie

E dimineață. Într-una din clase s-au adunat cîțiva pionieri. Au hotărît ca astăzi să înceapă lucrul la albumul cu fotografii din viața și activitatea marelui învățător al clasei muncitoare — Vladimir Ilici Lenin. Lucrul a început. Pe prima pagină sînt versurile poeziei scrisă de pioniera Brad Ana din clasa a VI-a. Constantinescu Vasia și Burileanu Cornel au adus și cîteva desene.

În cinstea zilei de 22 aprilie, pionierii au mai alcătuit și un fotomontaj. Au învățat, de asemenea, numeroase cîntece și poezii despre Vladimir Ilici Lenin.

GURIȚĂ MARIA
cl. a V-a
Școala de 8 ani nr. 172,
București

În vizită la muzeu

Pionierii din clasa a IV-a de la Școala de 8 ani nr. 3 din București în vizită la Muzeul Marx-Engels-Lenin.

Acestea se petrec în S.U.A.

Copii flămînzi

Ziarele americane sînt nevoite, cîteodată, să mai publice în noianul de articole de senzație și cîte o știre despre adevărata stare a oamenilor muncii din „raiul“ din S.U.A. Zilele trecute, ziariștii americani au fost nevoiți să scrie despre 20.000 de copii flămînzi din „înfloritorul“ oraș american Cleveland. **În fiecare dimineață** — scriau ziarele americane — **mii de copii din Cleveland și din împrejurimi pleacă la școală flămînzi.** Cu toate acestea, autoritățile americane din statul Ohio, (din care face parte și Cleveland) au redus alocațiile pentru ajutoare sociale.

De altfel, în întreg statul Ohio, sînt înregistrate la instituțiile de ajutorare, peste 400.000 de persoane.

În același timp, monopolurile americane distrug alimentele pentru a putea păstra prețurile ridicate.

După cum se vede, în Cleveland, ca peste tot în S.U.A., înfloresc marii capitaliști pe măsură ce sărăcește clasa celor care muncesc din greu pentru o bucată de pîine.

Egalitate, dar...

„Statele Unite proclamă cele mai înalte idealuri, dar acțiunile lor au cel mai josnic caracter“ a scris, într-o plîngere adresată guvernului american, un diplomat african.

În S.U.A., nu numai că negrii, născuți și crescuți pe pămîntul Statelor Unite n-au drepturi egale cu cetățenii albi, dar discriminarea aceasta rasială merge pînă acolo, încît diplomaților africani și asiatici acreditați pe lîngă guvernul american, li se refuză închirierea unor case, nu li se dă voie să frecventeze localurile rezervate albilor.

Aceasta este „egalitatea“ imperialiștilor americani...

Un alt diplomat african a scris: „În timp ce se duc discuții interminabile referitoare la egalitatea în drepturi, se practică o discriminare rasială brutală. Nu putem să mai avem încredere în această țară“.

Răfuiala

Wolfgang era singurul dintre cei strînși în camera mare și cu miros puternic de țigări și transpirație, care abia aștepta să fie chemat de judecătorul-instructor.

„Or să mă întrebe de ce am fost arestat și-o să le spun... Cînd o afla că am fost arestat pur și simplu pentru că pe pancarta mea scria „Pace, nu arme !“, judecătorul o să-mi dea drumul imediat... Parcă ce, să lupți pentru pace e un lucru rău ?“

Privi în jur la chipurile celor de față și-l cuprinse mirarea: „Tii, ce îngîndurați sînt ! De ce ? Doar or să ne dea drumul — și ei, ca și mine, au manifestat pentru pace !“ se gîndea Wolfgang. Fără să-și dea seama începu să fluiere încetișor. Cineva îi strigă să tacă, dar o voce groasă, de bas, pe care băiatul o descoperi a fi a unui marinar înalt și voinic, spuse:

— Ei, parcă ce știe el ?! E încă un copil...

Băiatul rîse; voi să spună: „Ce copil ? Am 15 ani !“ dar tocmai atunci își auzi numele strigat și, deschizînd ușa mare, grea, capitonată. pătrunse în biroul judecătorului.

Vru să spună bună ziua dar din gură nu-i scăpă o vorbă — înmărmuri: judecătorul semăna leit cu...

„Nu, asta nu se poate !“ își spuse Wolfgang și păși curajos înainte.

Judecătorul înălță o privire ascuțită, răutăcioasă și întrebă dușmănos:

— Și tu ?... — și rămase în așteptarea răspunsului.

— Eu... bîigui Wolfgang... Și eu lupt pentru pace, știți... De aceea am luat parte la manifestație și...

Se opri. Ridicîndu-se de la biroul său mare, sculptat, judele se apropie de el. Îl ocoli odată, apoi brusc îl pocni cu palma peste față. Și avea o palmă mare și grea !

— Nemernicule ! șuieră judele. Pace, ai ? Vreți cu toți pace !? O să vă dau eu pace...

Apăsă pe-un buton și în ușa cealaltă, apăru un comisar:

— La închisoarea comisariatului ! La închisoare ! răcni el.

. . . .

În duba care-l transporta către comisariat, Wolfgang află că, într-adevăr, judecătorul-instructor nu numai că seamănă, dar chiar el este criminalul de război pe care lumea, adunată în piața din fața închisorii, îl huiduise în urmă cu 2 ani, cînd fusese pus în libertate de către autoritățile din Republica Federală Germană.

Fostului slujbaș al lui Hitler îi făcea rău chiar numai cuvîntul „pace“. Pentru el — și pentru miile de hitleriști, criminali de război, aflați în funcții de judecători, polițiști, generali și chiar miniștri în guvernul lui Adenauer, — lupta pentru pace este o crimă gravă. Războiul — acesta este zeul lor, pe care-l slujesc cu credință.

ȘT. Z.

BIOLOGII la lucru

Ce e bun, poate fi făcut mai bun! Aceste cuvinte le-a rostit biologul Rudolf Palocsay, directorul Stațiunii experimentale horticole din Cluj, care lucrează la... corijarea naturii de peste treizeci și cinci de ani.

Comparați merele pădurețe cu merele Ionathan. Primele fac gura pungă, ultimele sînt foarte frumoase și gustoase. Dar ce-ar fi să crească mai repede, să fie mai rezistente la atacul unor dăunători, să dea fructe cu un conținut nutritiv mai bogat, să se păstreze timp mai îndelungat? Prin repetate încrucișări, un astfel de măr a fost obținut. Seamănă cu Ionathanul, dar e mai valoros prin proprietățile sale. Tot la Stațiunea din Cluj s-a realizat un piersic ale cărui fructe cîntăresc, în medie, 160 grame, iar unele exemplare ajung chiar la 250-300 grame. Fructele sînt gustoase și dulci, iar pomii, la vîrsta de șase-șapte ani, dau o recoltă de 80-100 kg fructe.

Deseori se întîmplă ca în partea de nord a țării, în regiunea deluroasă, vișinii să nu rodească sau să dea rod puțin. Aceasta din cauza brumelor tîrzii care fac să degere bobocii florilor. Și pentru aceasta s-a găsit leac: s-au făcut diferite încrucișări ale unor soiuri răspîndite în livezi cu altele sălbatice și s-a obținut un hibrid rezistent la intemperii și roditor. În ceea ce privește roșiile, acestea au fost încrucișate cu ardei, obținîndu-se un soi mai bogat în vitamine și cu coaja mai groasă, ca să se păstreze mai mult timp și să fie rezistente la transport.

Nu-i ușor să corectezi natura!

Multe din realizările de astăzi ale biologului Palocsay sînt rodul unei munci de douăzeci-treizeci de ani. El a început experiențele sale cu flori și a reușit să creeze 27 soiuri de gladiole, diferiți trandafiri. Unul din acești trandafiri cu petale roșii, premiat în străinătate, a primit numele său. El a obligat garoafele să fie parfumate și iarna și a obținut flori de cyclamen cu un miros plăcut, atrăgător și cu o inflorire mult mai bogată.

Muncă, muncă, muncă...

Cum lucrează acești corectori ai naturii? Principala lor activitate constă în *urmărirea, îngrijirea și alegerea atentă a* plantelor care urmează să fie supuse unui șir de încrucișări repetate. *Lucrul acesta se face timp de multe generații, pînă la obținerea și fixarea rezultatelor dorite.*

Ceea ce am spus aici, doar în cîteva cuvinte, pare foarte simplu dar, în realitate, cere multă răbdare și o deosebită pricepere. Dacă, de pildă, cele mai multe legume și flori sînt plante anuale și, deci, după cîteva generații — respectiv cîțiva ani — pot fi urmărite și primele rezultate, primele modificări, apoi la vița de vie, la pomii fructiferi, aceasta durează mai mult. Vița de vie și pomii, după cum se știe, rodesc abia în al treilea sau chiar al patrulea an.

Ce urmăresc aceste cercetări? Ele urmăresc obținerea unor soiuri de fructe, legume și flori cît mai variate, roditoare și valoroase prin calitățile lor, pe cît posibil în mai toate anotimpurile anului. Sarcinile acestea sînt puse în fața biologilor de către partid. Pentru mărirea producției de fructe și struguri, Congresul al III-lea al P.M.R. a prevăzut ca pînă în 1965 să fie extinse plantațiile de pomi fructiferi și de viță de vie la 300.000 ha fiecare. Desigur că la plantarea noilor livezi și vii se vor folosi numai soiuri valoroase, rod al muncii îndelungate a biologilor.

Pe viitor și voi, tineri cititori ai acestor rînduri, care veți îndrăgi biologia, veți putea contribui la „corijarea naturii" la crearea belșugului de produse în țara noastră.

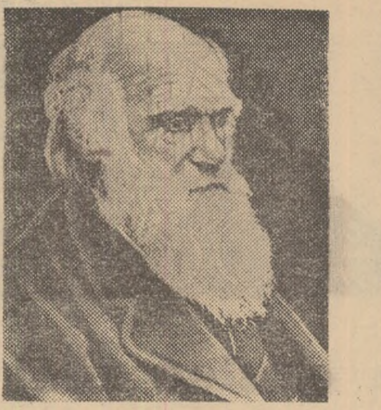
Deocamdată, pe loturile voastre școlare, în cadrul concursului tradițional al micilor naturaliști, faceți experiențe interesante, încrucișați după sfatul profesorilor diferite soiuri de plante, urmărindu-le zilnic comportarea, urmărind atent rezultatele obținute.

AL. PLĂIEȘU

E PLĂCUT SĂ VEZI RODUL MUNCII TALE de cercetător; cu atît mai mult cu cît el va sluji nu numai ție, ci și celorlalți oameni. Satisfacția de a fi creat soiuri valoroase de fructe, legume, flori o resimte din plin biologul Rudolf Palocsay.

CHARLES DARWIN

La 12 februarie 1809, în familia medicului englez Robert Darwin, din orașul Shrewsbury (Anglia), s-a născut cel de al doilea băiat căruia i s-a dat numele de Charles.

Încă de mic copil și, mai ales în timpul anilor de școală, lui Charles i-a plăcut să colecționeze diferite obiecte. El aduna sigilii poștale, monede, scoici, insecte și încerca să afle numele plantelor pe care le găsea în desele sale excursii pe cîmpuri. Așa a ajuns ca la vîrsta de numai 10 ani să cunoască bine flora și fauna împrejurimilor.

Colegii de școală îl porecliseră pe Darwin „Gaz" pentru că, împreună cu fratele său mai mare — Erasmus, făcea experiențe de chimie într-un laborator improvizat în magazia curții părintești.

În toamna anului 1925 Darwin a intrat la Facultatea de medicină din Edinburg. După doi ani de medicină, Darwin, la cererea tatălui său, s-a văzut nevoit să se mute la Universitatea din Cambridge, pentru a deveni preot, ocupație pe care tînărul Darwin n-a îndrăgit-o de loc. Dimpotrivă, îndrăgind științele, în timpul șederii sale la Cambridge, Darwin frecventează cursuri de botanică, de geologie și în același timp se împrietenește cu naturaliști cunoscuți.

În 1831 Darwin pornește ca naturalist într-o călătorie în jurul lumii pe bordul vasului „Beagle". Această călătorie, care a durat 5 ani, a fost cel mai însemnat eveniment din viața marelui savant. În legătură cu aceasta el scrie: „Totdeauna mi-am dat seama că datorez acestei călătorii prima educație adevărată și disciplina minții mele".

Din călătorie, Darwin a adus un material imens de fapte și observații care i-au servit pentru elaborarea celebrei sale teorii evoluționiste. Pe lîngă aceasta, studiind experiența cultivatorilor de plante și a crescătorilor de animale, înregistrînd metodic toate succesele obținute de ei în crearea de noi rase și soiuri, Charles Darwin a reușit ca în 1859 să publice opera sa capitală „Originea speciilor" în care au fost puse bazele biologiei științifice.

În această lucrare, ca și în altele, el a demonstrat evoluția lumii vii, descendența omului din maimuțe, precum și factorii care au determinat această evoluție și descendență — selecția naturală și cea artificială, variabilitatea speciilor și transmiterea caracterelor dobîndite, arătînd că speciile de plante și animale evoluează sub influența factorilor mediului înconjurător devenind cu timpul tot mai perfecte.

Întreaga sa viață, Darwin a închinat-o învățăturii, cercetărilor sale pasionante de biologie. Luptînd cu preoțimea retrogradă, reacționară, căreia nu-i conveneau teoriile științifice ale lui Darwin, acesta a devenit în scurtă vreme celebru în întreaga lume și apreciat de mințile cele mai luminate ale epocii. K. Marx și Fr. Engels, în lucrările lor, au folosit rodul îndelungat al cercetărilor marelui biolog englez, pe care l-au apreciat ca pe un mare savant.

VIORICA PODINĂ
biolog

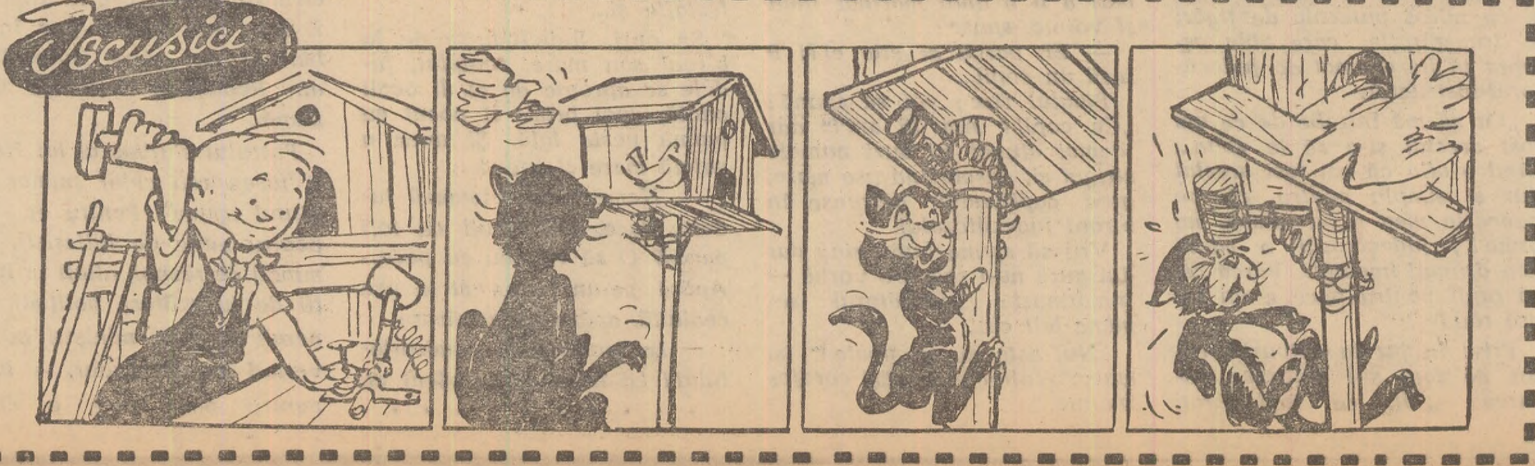
ȘTIAȚI CĂ...

...arborele cel mai „generos" din lume este cocotierul? Din el omul poate extrage: lapte, medicamente, făină, ulei, zahăr, unt, sirop, săpun; din fibrele tulpinii sale se pot face frînghii și este folosibil — bineînțeles — și lemnul său.

...în insula Sumatra crește cea mai mare floare din lume: Raflesia arnoldi — care are un diametru de 1 m și cîntărește 10 kg?

...cea mai veche plantă cultivată de oameni este griul? Cultura lui datează de 9.000 de ani și ea a început pentru prima oară în regiunile muntoase ale Indiei.

ISPRĂVILE LUI Iscusici

La împădurire

Într-o zi, însoțiți de doi tovarăși brigadieri de la Ocolul silvic, pionierii s-au îndreptat spre marginea satului. Cu sape și hîrlețe, brigadierii ne-au arătat cum să săpăm, cum să plantăm puieții, apoi am lucrat singuri. Pionierii Vilia Gheorghe, Niță Maria, Tinciu Mihail, Iordache Mircea și mulți alții au îndrăgit munca de plantare și au venit cîteva zile în șir la lucru. Pînă acum au plantat 5.000 puieți de salcîm.

BADEA MARIA
Școala de 8 ani,
comuna Tătărani, raionul Tîrgoviște

În livadă

Într-una din zile, noi, pionierii am plantat în livada colectivei peste 800 puieți fructiferi. Fruntași în această acțiune au fost Panaite C. Ion, Donici D. Domnica, Antoci I. Vasile, Guzgă I. Anica și mulți alții.

Colectiviștii ne-au felicitat pentru hărnicia cu care am ajutat la creșterea averii colective dragi.

ANTOCI I. ȘTEFANIA
cl. a IV-a,
Suhuleț-Tansa, raionul Negrești

ACȚIUNI PIONIEREȘTI

În luna aprilie, **LUNA MUNCII PATRIOTICE A TINERETULUI**, harnicii utemiști de pe întreg cuprinsul patriei pornesc cu entuziasm sporit la munca de înfrumusețare a satelor și orașelor, la acțiunea patriotică de strîngere a fierului vechi.

Urmînd exemplul fraților lor mai mari — utemiștii, pionierii ajută și ei la înfrumusețarea școlilor, comunelor și orașelor. Astfel, pionierii din comuna **Sudiți**, raionul **FETEȘTI** au reușit să strîngă zilele acestea peste **2.000 kg** de fier vechi. Fruntașii unității în această activitate au fost pionierii Ardeleanu Florica, Burlacu Elena, Enache Georgeta, Nicoară Ștefan și alții din detașamentul nr. 5 care au adunat aproape 600 kg fier vechi.

Și pionierii din comuna **Moțaeni**, raionul **TÎRGOVIȘTE** au participat la o importantă acțiune patriotică — curățarea izlazului comunal. În această activitate s-au evidențiat pionierii clasei a VI-a. Rezultate deosebite în munca patriotică au obținut și pionierii din comuna Rusavăț, raionul CISLĂU care au reușit să strîngă în cîteva zile **3.000 kg** fier vechi și **200 kg** maculatură.

Ajutăm cu drag colectiva

Într-una din zile, pionierii din unitatea noastră au mers la Gospodăria colectivă „Scînteia", din comună. Aici, colectiviștii dădeau zor cu pusul cartofilor în pămînt. Este o treabă la care putem da o mînă de ajutor, ne-am gîndit noi, și am pornit cîntînd spre tarlaua unde lucrau colectiviștii.

De îndată ce am ajuns, colectivistele Maria Cornescu, Steliana Roșca, Elena Pescaru și altele ne-au explicat cum să facem cuiburile cu sapa, cum să le acoperim, cum să folosim plantatorul. După ce ne-am lămurit cum trebuie să lucrăm, am început munca.

Între noi, copiii, a început o adevărată întrecere și în puțin timp am reușit să punem cartofi pe o parcelă întreagă.

ROȘCA ELENA
Școala de 8 ani, comuna Cioara, raionul Caracal

Se înfrumusețează locul natal

O dată cu sosirea primăverii, pionierii de la Școala de 8 ani din comuna Suhaia, raionul **Zimnicea**, au amenajat în fața școlii o frumoasă grădină cu flori, iar de-a lungul gardului ce împrejmuiește curtea școlii au plantat puieți de plop și dud.

★

Pentru ca școala nouă în care învață să fie cît mai frumoasă, pionierii Școlii de 8 ani nr. 8 din **Turnu Severin** au hotărît s-o înfrumusețeze. Astfel ei au cărat molozul rămas de la construcția școlii, au curățat curtea școlii și au plantat puieți de brad. Acum se pregătesc să sădească flori. Pionierii claselor a VII-a B, a VI-a A și a V-a B s-au evidențiat în mod deosebit.

★

Nu de mult în comuna Pușcași, raionul **Vaslui**, a fost terminată lucrarea de pietruire a drumului de la Sfatul popular pînă la șoseaua națională. Cu multă dragoste au dat ajutor în această acțiune și pionierii din comună. De-a lungul noii șosele pionierii au plantat un mare număr de puieți.

★

Într-una din zilele trecute, pionierii Școlii de 8 ani din comuna Dîrvari, raionul **Ploiești**, au ieșit cu toții și au curățat șanțurile din comună de buruienile uscate și pietrele adunate din timpul iernii.

★

Printre acțiunile de înfrumusețare la care au participat pionierii din comuna **Țigănești**, raionul **Alexandria** se numără și aceea de înfrumusețare a Școlii de 8 ani. Astfel ei au curățat de uscături și au stropit pomii din grădina școlii, au sădit flori.

A XV-a ediție a Turneului U.E.F.A.

O mare întrecere a juniorilor

Din nou țara noastră este gazda ospitalieră a unei mari întîlniri sportive internaționale. De data aceasta, în cinci orașe ale patriei noastre și-au dat întîlnire speranțele fotbalului european. Pregătirile care au durat luni și luni de zile au fost încheiate, iar mîine, la București, Ploiești, Brașov, Cluj și Constanța se va da startul în cea de-a XV-a ediție a Turneului internațional de juniori.

Mîine va începe marea disputa a tinerilor fotbaliști din 19 țări ale Europei, și fiecare reprezentativă va lupta cu o nestăvilită voință pentru dobîndirea mult rîvnitului trofeu.

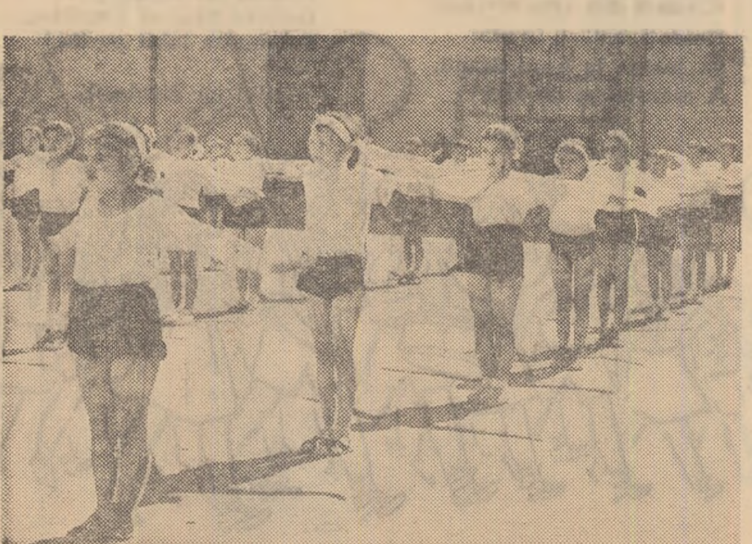
Reprezentativa noastră de juniori, formată în întregime din foști pionieri, este hotărîtă să nu precupețească nici un efort, să lupte cu dîrzenie pentru cucerirea titlului suprem. În edițiile precedente, echipa noastră a susținut 27 de meciuri. Dintre acestea, în 16 a obținut victoria, în 5 meciuri a terminat la egalitate și doar în 6 meciuri a pierdut — și atunci la limită.

Pentru marea întîlnire a tinerilor fotbaliști, în cele 5 orașe ale țării s-au făcut pregătiri intense. Stadioanele au îmbrăcat haine de sărbătoare. Tribunele îi așteaptă cu nerăbdare pe zecile și zecile de mii de suporteri. Dar, dintre toți, pionierii sînt cei mai nerăbdători, deoarece ei vor fi aceia care vor înmîna tinerilor jucători buchetele de flori — semn al prieteniei. În fiecare oraș, pe oaspeții noștri îi așteaptă multe surprize. Vor avea posibilitatea să admire frumusețile patriei noastre, să viziteze diferite uzine și gospodării agricole colective.

Ne mai despart doar 24 de ore pînă cînd arbitrii vor fluiera începerea marii confruntări a tinerelor speranțe din cele 19 țări europene.

Juniorilor noștri le dorim din tot sufletul mult succes și îi asigurăm că, pe stadion, în fiecare minut vom fi alături de ei; în fiecare meci, timp de 90 de minute, îi vom încuraja din toată inima.

AL. MIHU

Oră de sport la Școala de 8 ani nr. 175 din București.

Foto: G. PRIGORIE

JIMBLA cu COLȚUCELE PRĂJITE

de Maria Arsene

Un semnal scurt de trompetă. Tobele răpăiră prelung. Coloana bărbaților și femeilor în salopete — cu arma automată strînsă la piept — porni cu pași cadențați în sunetele marșului partizanilor.

Sînt orele nouă și cincisprezece minute. Prin fața tribunelor arhipline defilează gărzile muncitorești.

Petre întoarse capul spre dreapta. Își înălță trupul, prinse mai puternic patul armei, salutînd astfel din toată inima pe conducătorii iubiți ai partidului care, aflați sus, în tribuna împodobită cu flori și cu portretele lui Marx, Engels și Lenin, răspundeau cu aplauze.

Soarele de sfîrșit de august poleia cu aur fierbinte coloanele nesfîrșite de manifestanți, drapelele fluturînde în adierea molcomă, alămurile fanfarei.

Și iată că jos, în rîndul întîi al unei tribune, Petre zări un chip cunoscut. Era un om de vreo patruzeci de ani, cărunt la tîmple, cu ochii aduși ușor tătărește și pieptul plin de decorații.

Nu poate spune cum îl cheamă și nici unde s-au mai întîlnit, deși chipul îi stăruie mereu în minte. „Cine-o fi?" gîndi el, încercînd să-și răscolească amintirile în pasul ritmic al marșului.

Grupurile gărzilor muncitorești s-au oprit. Petre a predat unui tovarăș arma și, cu invitația în buzunarul de sus al salopetei, s-a îndreptat spre tribună.

Acum îl poate vedea bine pe omul cu părul cărunt. Doar două rînduri de bănci îl despart de el.

L-a recunoscut. E Radu. Radu fierarul din ulița Tabacilor. Nu s-a schimbat prea mult. O cută, două sub ochi, obrajii mai plinuți și praful de stele la tîmple...

E Radu, fierarul care, în patruzeci și patru, august douăzeci și trei...

Dar de ce s-o fi de atunci și nu din februarie treizeci și trei, de la Grivița? Sau mai bine să-l readucă pe ecranul nevăzut al minții, așa cum era în iarna lui nouă sute douăzeci și nouă, cînd, vecin de uliță, mergeau împreună la școală.

— Ce-ai vrea tu să ai, cînd te-oi face mare, mă, Radule? — l-a întrebat odată.

Radu și-a șters cu mîneca roasă a surtucului nasul umezit de ger, și-a privit ghetele sparte-n vîrfuri și petrecute peste tălpi cu sfoară, să nu i se „piardă urma" pe drum, a oftat și a răspuns cu un glas subțire și tremurat, cum îl au copiii flămînzi:

— Cînd am să fiu mare... Dar nu așa mare... Ci mare de tot, de tot... O să intru într-o brutărie și o să cumpăr o jimblă prăjită cu colțucele tari și miezul ca puful.

...Prin fața tribunei defilează pionierii care, pe asfaltul ca oglinda, înalță din trupurile lor micuțe steaua patriei... Pionierii cu cravatele roșii... Viitorii strungari, tehnicieni, ingineri, medici, savanți și inventatori, scriitori și pictori... Apoi numai din cîteva măiestrite mișcări formează cuvîntul „Pace". O dată cu stolurile de porumbei albi, cărora le-au dat drumul din panerele aduse cu ei, cîțiva cu flori în mînă urcă repede în tribuna centrală, la cei mai iubiți fii ai poporului — conducătorii de partid.

...Radu avea încă un frate și o soră mai mică. Erau orfani de tată — tată-său murise, accidentat, la Uzinele „Lemaître", strivit sub un șasiu de vagon. Văduva muncea cu ziua la abator, spăla în firul gros și cenușiu al Dîmboviței mațe de vite pe care măcelarii angrosiști le vindeau cu metrul fabricilor de salam.

...În februarie treizeci și trei, în timpul luptelor de la Atelierele Grivița, s-au întîlnit iarăși. Radu era de acum ucenic la secția ajustaj. Mai crescuse puțințel, dar trupul, tot slab îi rămăsese. Ori poate pentru că haina de dimie țărănească îi era prea mare, iar în bocancii uriași părea că înoată...

Aproape s-au ciocnit la colțul străzii, ucenicul cazangiu purta un sac gol, păturit sub braț.

— Radule!

— Petre!

— Unde lucrezi?

— La Grivița, la Ateliere... E luptă mare acolo.

— Știu. De-aia m-au trimis și ai noștri cu coșul ăsta de conserve, pentru voi...

— Dar tu unde muncești?

— La Lemaître...

— Așteaptă aci, pînă mă duc să cumpăr și vreo douăzeci de pîini.

Petre încercă să glumească cu amărăciune amintindu-și de vechea lui dorință:

— Jimbla cu colțuce prăjite?

— Ba pe dracu'! Pîine neagră și cleioasă. Pîine pentru muncitori. O să-mi dai și coșul tău cu conserve, cînd mă întorc.

— Și cum te poți strecura printre rîndurile de jandarmi?

Radu clipi din ochi:

— Cunosc un loc... O curte vecină cu o pivniță veche aproape prăbușită dar cu două ieșiri. Mă scoate chiar în spatele gardului...

...Trec acum prin dreptul tribunelor muncitorii din raionul Grivița Roșie. Poartă pe panouri uriașe, alături de chipurile conducătorilor partidului nostru și ale partidelor din țările frățești, cifrele depășirii de plan, cifrele ridicării permanente a calității, semnele vremurilor noastre altfel decît înainte.

Printre cei care pășesc mîndri de succesele lor se află, desigur, și tovarăși de-ai lui Radu, ucenicii de pe vremea lui, azi muncitori maturi sau foștii lucrători, pensionari acum, care au ținut să se mai încoloneze o dată la o zi atît de mare.

...Locuia într-o fostă magazie de ciment, pe care proprietarul — domnul Zaulea cîrciumarul — a găsit că-n loc s-o dărîme ar fi mai convenabil s-o închirieze. Locuința avea pereții și acoperișul din lemn. Apă, pe gratis și prin tavan. Dar numai cînd ploua. Iarna nu te-ai fi putut încălzi decît o singură dată, dacă ai fi dat foc șandramalei...

...În patruzeci și patru... Nu. În patruzeci și patru nu s-au văzut. I-a spus unul de la Grivița că Radu cazangiul șchioapătă de un picior. Un glonte l-a lovit în pulpă sau poate în gleznă, pe cînd încerca, pentru a treia oară, să se strecoare prin gura de pivniță prăbușită în atelierele asediate...

...În patruzeci și patru, august douăzeci și trei, nu s-au mai întîlnit, deși, după cum aflase chiar a doua zi, luptaseră aproape cot la cot — doar șoseaua îi despărțea — respingînd atacurile forțelor hitleriste masate în pădurea Băneasa.

De atunci — sînt șaptesprezece ani — nu a mai auzit nimic de el. Dar azi, Radu din ulița Tabacilor e aici. Da, da, uită-te, tovarășe Radu, la constructorii care-ți trec prin față, anunțînd mîndri zecile de mii de apartamente făurite, fabricile noi, uzinele, hidrocentralele și miile de șantiere...

În ce bloc modern locuiești acum, tovarășe Radu? Privesc la decorațiile care îți strălucesc pe piept... Ordinul „Apărarea Patriei", „Steaua Republicii", Ordinul „Muncii", Ordinul „23 August" și medaliile „A patruzecea aniversare a partidului" și „Eliberarea de sub jugul fascist"...

Trec sportivii cu mușchii de oțel și-apoi fanfara militară...

★

— Radule! Mai tovarășe Radu!

Omul cu părul cărunt și pieptul plin de decorații întoarse capul. Privi o clipă surprins.

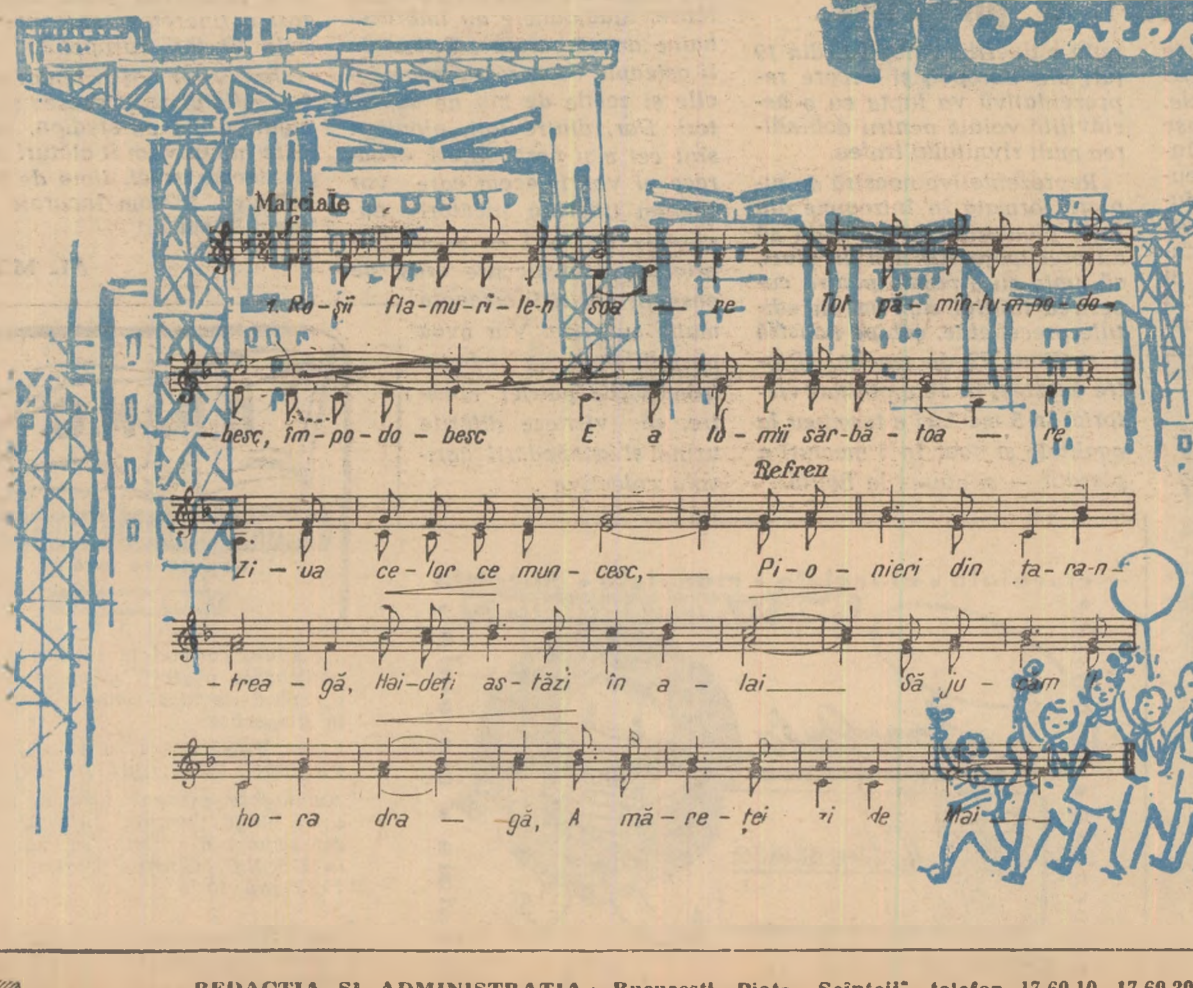
Și numai cînd cel dinaintea lui l-a-ntrebat, cu cel mai simplu și mai firesc glas din lume: „Mergem să cumpărăm o jimblă rumenă cu colțucele tari, prăjite, dar cu miezul ca puful?" — a deschis ochii mari, i s-a luminat întreaga față, după care...

După care cei doi s-au îmbrățișat și au rămas așa mult în șir, deși tribuna se golise de acum pe jumătate...

(din volumul „Soarele răsare în zori" în pregătire la Editura tineretului).

Cîntec pionieresc de 1 Mai

Versuri: MIHAIL COSMA   Muzica: IOAN ALEXANDRESCU

Roșii flamurile-n soare
Tot pămîntu-mpodobesc,
E a lumii sărbătoare,
Ziua celor ce muncesc.

Refren:

Pionieri din țara-ntreagă
Haideți astăzi în alai
Să jucăm la hora dragă,
A măreței zi de Mai!

În coloane azi se-adună
Ale țării primăveri:
Cu părinții împreună
Defilează pionieri!

Refren (același)

Spre tribună duc copiii
Gîndul lor însuflețit:
De-Ntîi Mai al bucuriei,
Te slăvim iubit partid!

Refren (același)

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii